

De Psalmen

D A V I D S.

Den Eersten Psalm.

D

Ie niet en gaet in
der godtloofen raet,
Die op den wegh der sondaers niet en
staet, En niet en sit by den spot-
ters onreyn; Maer dagh en nacht
heeft in Godts wet alleyn
Al sijnen lust, ja spreekt daer van
eenpaer; Die mensch is wel ge-
luckfaligh voorwaer.

2 Hy sal gelijk zijn eenen schoo-
nen boom, Geplant by eenen klaren
waterstroom, Die sijn vruchten
geeft in bequame tijden,
Van welcken geen drooge bladt
valt bezijden: Soo sal die mensche
saligh zijn bekent, Met al sijn doen,
tot welcken hy hem wendt.

3 Maer soo en is 't met den godt-
loofen niet, Die als kaf verstroyt

werden daer men 't fiet, 't Welck
van den wint hier en daer wert ge-
dreven: Soo sullen sy in Godts ge-
richte beven, En niet bestaen, maer
haest vergaen beschaemt; Met den
vromen werden sy niet genaemt.
4 Godt kent den wegh en der vro-
men gemoet, Hy draecht forge
voor hen en voor haer goet; Dies
sullen sy welgeluckfaligh wesen:
Maer nademael dat onse Godt ge-
presen Op der godtloofen wegen
niet en acht, Sy en haer doen
werden tot niet gebracht.

Den II. Psalm.

Wacrom raest dat volck
met sulcken hooghmoet? Waer-
om komen de Heydenen te samen?
Wat is 't dat haer vergeefs soo
woeden doet, En raetslaen van din-
gen